www.svoboda-news.com

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIX. Ч. 52. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер 5. березня 1931. VOL. XXXIX. No. 52. Jersey City, N. J., Thursday, March 5, 1931. THREE CENTS.

СЕНАТ ПІДДЕРЖАВ ВЕТО ПРЕЗИДЕНТА

ВАШИНҐТОН. — Президент Гувер заложив вето законопроєкту в справі розбудови Мосл Шолс, який перейшов звичайною більшістю голосів в обох палатах конґресу.

З приводу вета треба було перевести ще одно голосування в сенаті й палаті послів. Щоби повалити це вето, треба було зібрати кваліфіковану більшість, себто дві третині голосів.

Законопроєкт не знайшов такої більшости у сенаті, а тимсамим перепав.

Вето президента дало притоку авторови законопроєкту, сенаторови Норисови, до гострих атаків у сторону президента. Норис зазначував, що президент заложив вето, бо підпирає великі трости, а проєкт заявляється за те, щоб уряд оперував водяними силами. А президент підчеркнув у своїм веті, що такі операції не належать до уряду, а входять в обсяг приватної ініціятиви горожан.

ШВАБ ВИПРАВДУЄ МІЛЮНОВІ БОНУСИ.

НЮ ЙОРК. — Чарлз М. Шваб, голова дирекції „Бетлегем Стіл Корпорейшен", перебрав на себе всю відповідальність за виплату урядовцям бонусів на суму $36,000,000.

Шваб каже, що виплатив у роках 1918 до 1930 титулом бонусів $25,151, 218. Між урядовцями компанії побирав один тільки Юджін Ґрейс, президент компанії, річно понад $1,000,000 титулом бонусу.

Шваб каже, що це було справедливо, бо це платили людині за „мозок". Шваб подає далі, що він, будучи президентом у компанії Карнеґі, побирав десятками літ теж понад міліон долярів річно титулом бонусів.

В додатку підчеркнув Шваб те, що компанія на бонусах нічого не втратила, бо її маєток побільшився на суму $1,360,000,000.

ПЯТНУЄ БАНКОВОГО СУПЕРІНТЕНДЕНТА.

НЮ ЙОРК. — Макс Д. Штаєр, котрий переводить слідство в справі „Бенк оф Юнайтед Стейтс", переслухував Джозефа А. Бродерика, стейтового банкового суперінтендента. При переслуханню закинув Штаєр Бродерикови недбальство в нагляді над банками, а далі те, що він не переводив контролі „Бенк оф Юнайтед Стейтс" цілий рік, хоч обовязаний був законом контролювати що пів року, та що він дбав більше про банкирів ніж про шеровців. Далі винив він Бродерика в тім, що він так довго протягав з замкненням банку, хоч знав, що з ним є недобре.

Бродерик виправдував себе тим, що не міг перевести контролі, бо перетяжений працею і не має відповідних сил до помочі, а не замикав банку скорше тому, що надіявся, що прийде до злиття банку з іншими.

НА ФИЛИПИНАХ НЕСПОКІЙ.

МАНІЛЯ. — Поліція впала на слід комуністичного заговору. Протиамериканське повстання мало підняти товариство, яке має біля 4,000 членів, головно комуністів. Зброю мало воно дістати з Японії.

Досі доходили відомости про заворушення, які викликувало племя Колорумс, котре є напів християнським і фанатичним, а у своїх громадських поглядах анархістичним, бо є проти всякої влади, судів, урядовців і податків та вірить, що людьми можна правити любовю, а не силою.

ТРАҐЕДІЯ НЕЩАСНОЇ ДОЧКИ.

НЮ ЙОРК. — Беніта Бишоф, 16-літня дочка Вивієн Ґордон, котру задушено у Вен Кортленд Парк, поповнила самогубство, отруївши себе ґазом.

Молода дівчина не могла пережити тих скандалів, які були поміщені в часописах у звязку з життям і траґічним кінцем її матери. Вона написала, що не може показатися в гай скул своїм товаришкам на очі й зі стиду відбирає собі життя.

ЗАБАГАТО ВИДАНО НА ВИБІР ДЕЙВИСА.

ВАШИНҐТОН. — Сенатський комітет ствердив, що на вибори сенатора Джеймса Дейвиса з Пенсилвенії видано $1,117,649, себто майже такусану суму, що й на вибори Вера, котрого не допущено до сенату задля високих видатків на виборчу кампанію.

Дейвис виправдує себе тим, що ті гроші пішли головно на вибір Бравна на ґовернора.

Разом з тим комітет ствердив, що самому Дейвисови не можна закинути нічого нечесного. Слідуючий конґрес рішатиме ще про важність вибору.

БОРА ЗА ВИЗНАННЯ СОВІТІВ.

ВАШИНҐТОН. — Сенатор Бора виголосив у сенаті бесіду, домагаючися визнання совітів. Він заявив, що вірить в американський патріотизм і здоровий американський розум, тому не боїться комуністичної пропаґанди. Бора каже, що 7,000,000 безробітних не дозволяє Америці резиґнувати з совітського ринку збуту.

А дотого, кінчив Бора, можна замкнути границі на товари, але ніколи на думку, а товари менше важні ніж думка.

НОВА ҐАЗЕТА.

В Парижі почала виходити українська двотижнева ґазета „Незалежність". Напрям її національно-соборницький і дійсно незалежницький від чужих впливів. Видається вона париською ґрупою українських націоналістів.

Давно вже відчувалася потреба такої ґазети в Франції, де тепер знаходиться багато української еміґрації, якій польонофіли стараються підсунути свого „Тризуба". Вже вийшло трете число „Незалежности". Воно подає, як і перші два, багато цікавого інформаційного матеріялу не лише з життя української еміґрації, але й з рідних земель.

Бажано, щоб українська свідомо-націоналістична еміґрація в Америці підтримала цю одиноку в Европі українську соборницько - націоналістичну ґазету, що пропаґує ідею незалежности України без оглядну на її сусідів. Річна передплата виносить для Америки 2 дол. 40 центів. Адреса ґазети така: Mr. Stasiv, 2, Cite de l'Avenire, Paris, XI. France.

КАТАСТРОФАЛЬНІ МОРОЗИ.

Радянська „Правда" повідомляє, що в околицях Омска панують катастрофальні морози. Дня 3 лютого ц. р. було там 62 ступ. Ц. зимна. На дорозі під містом замерзло 35 робітників. В літаках, які перелітали над Омском, попсувалися мотори й наступили 3 катастрофи. При муніційних складах в Омску знайдено на замерзлих трох вартівників. Морози тревають дальше.

ПРИСУД СМЕРТИ У ЛЬВОВІ.

Дня 7 лютого ц. р. закінчилася перед львівським судом присяглих розправа проти Кондришина та Сарамаги, селян зі Старого Села (Любачівщина). Їх обвинувачували в тому, що вони вбили селянина Бориску. Судді присяглі потвердили щодо Кондришина питання про вбивство і його засудив трибунал на кару смерти, (шибениця). Підсудного Сарамагу увільнили від вини та кари. Оборона зголосила касацію.

ЩЕ ПРО СЕНЗАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС У БЕРЛІНІ.

Судовий процес проти 16-літної дівчини Лізи Найман, яка на спілку з двома любовниками вбила третього адоратора, Ульбріха, треває далі, виявляючи щораз то нові темні сторони цієї справи. Виявилося, що і вбитий годинникар був собі типом не кращим як його вбивники: в його кімнаті сконфісковано майже 1,000 фотоґрафій наґих жінок, його любовниць, бо мав він такий звичай, що починаючи з якою жінкою любовний звязок, насамперед фотоґрафував її на памятку, а ці фотоґрафії розвішував на стінах, як докази своїх тріюмфів. Також і Лізу Найман відфотоґрафував годинникар підчас першої стрічі і якраз ця фотоґрафія дала поліції можливість найти вбивників. Ліза Найман вроддива бльондинка, з ніжним виразом лиця, з дрібними рисами, а про її вроду говорить і те, що в її дільниці її називали „Ґретою Ґарбо". Любовник Лізи Штольце, візник, має 22 роки. Ліза ввесь час на розправі плаче та хоч і признається до вини, то поважно обтяжує і Штольца.

ЦІКАВИЙ ДОКУМЕНТ ПОВІТОВОГО СУДУ В ТЕРЕБОВЛІ.

Наслідком відомих подій, які відогралися в Глещаві 1 жовтня 1930. р. було цілковите знищення кооперативи. Тоді Надзірна Рада й Управа Кооперативи внесли скаргу на Державний Скарб через Прокураторію Скарбу. Крім того зажадала кооператива висилки судової комісії в цілі оглядання шкід. Цими днями дістала кооператива в Глещаві від повітового суду в Теребовлі за підписом судді Дейницького письмо, яке наводимо дослівно: UCHWAŁA. W sprawie wnioskodawczyni Koop. z obmież. por. w Hleszczawie przeciw Skarbowi Państwa przez Prokur. Skarbu, Oddział we Lwowie, o ubezpieczenie dowodu z wiziji lokalnej za przybraniem znawców. Wnioskowi odmawia się... a wnioskodawczyni (Kooperatiwa) ma do dni 14. pod ekzekucją zwrócic skarbowi Państwa koszta w kwocie 10 zł. Uzasadnienie. Ubezpieczenie dowodu może mieć miejsce (po myśli §§ 384 i na st. p. c.) tylko w sprawach, które nadają się do dochodzenia ich w drodze postępowania sądowego — co w niniejszym wypadku nie zachodzi, gdyż Sąd nie był by właściwym do rozstrzygnienia sprawy, o którą tu chodzi.

Ubezpieczenie jest ponadto zbędne, albowiem fakta we wniosku podane dadzą się stwierdzić łatwo przez świadków. Trembowla, dnia 7. XII 1930. Dejnicki, s. powiat.

Otже вистарчають зізнання свідків, щоби подати скаргу на Державний Скарб, в таких випадках, коли функціонарі чи урядовці держави переступили межі компетенції і нанесли шкоду особам фізичним чи інституціям.

ВОДА В „РАЮ" ЗА КАРТОЧКАМИ.

„Красная Ґазета" подає, що радянська влада в Новоросійську ввела карточну систему на... воду. На родину видають по чверть ведра. Причиною того зарядження недостача води в місті, тому, що зле побудовано водопроводи, хоч вони коштували великі суми. Проби направи водопроводів безуспішні.

АРЕШТУВАЛИ ІНЖИНІРА.

Дня 2. лютого арештували у Львові інж. Йос. Стикса, власника будівельно-водопровідного заведення на Знесині під фірмою Ант. Кунц. Інж. Стиксі закидують, що фальшував бухгальтерійні книги, щоби платити менші податки та намовляв публичних урядовців до службових надужить.

МІСС ЕВРОПА.

Дня 5 лютого ц. р. в Парижі вибрано міс Францію — міс Европою. Вона називається Іванна Жія, походить з Ґасконії. Перед голосуванням конкурсового суду кандидатки до титулу „міс Европа" перевели між собою голосування і вибрали Іванну Жія міс Европою.

ПОМПУЮТЬ СВОЇХ ПІДДАНИЦЬ.

Большевики в Росії всякими способами помпують своє громадянство. Видали вони розказ, що хто в державнім банку держить свої гроші, той буде мати вигоди при купованню одежі. Таким способом хочуть большевики випомпувати гроші від людей.

ВЛОМ ДО ЦЕРКВИ.

Д церкви в Динисках (пов. Рава Руська) вломилися місцеві нарубки Семко Назар і Іван Бурда та взялися розбивати ковані деревляні скрині, в яких були громадська та церковна каса. Вони вчинили такий галас, що збудили місцевого пароха о. Скоромовича. Священик увійшов у захристію. Вломники стріляли до нього, та не вцілили. Тоді один вломник загасив свічку, що її мав священик у руці, вдарив священика дручком по руках, а другий відтрутив його на бік. Потім вломники втекли. Поліція арештувала обох вломників.

ПОСТРІЛИЛИ СВІДКА З ВАРШАВСЬКОГО ПРОЦЕСУ.

Між Рембертовом і Радостю (коло Варшави) шофер маневрового баталіону знайшов біля касарні жандармерії постріленого в голову Пужицького, що був на услугах поліції та обтяжив обвинувачених у процесі за здогадний замах на Пілсудського. Пужицького перевезли до Варшави до його тещі. Кажуть, буцімто Пужицького в 2 год. попол. у суботу схопило двох невідомих людей, як він виходив з брами Закладу Обезпечень при вул. Длуґій, всадили на силу в авто і вивезли до Рембертова. Там казали йому висісти, вистрілили в голову, він упав у рів непритомний.

Пізніші вісти доносять, що Пужицький сам пострілився.

СТРАШНА ПІМСТА КІТКИ.

В селі Теневичі у виленському воєвідстві в домі селянина Міляндовича жила кітка з трома маленькими котятами. Трилітний синок хазяїна зловив одного дня одно котятко й на очах кітки кинув до горіючої печі, де нещасне звірятко згоріло. Стара кітка зараз по випадку повиносила малі з дому, а затямивши собі, хто є вбийником її дитини, вночі перегризла синови горло.

Другого дня знайшли родичі зимного трупа сина.

КРІЗА В УГЛЕВІМ ПРОМИСЛІ ЮГОСЛАВІЇ.

Білгородська преса повідомляє, що з приводу зменшеного збуту вугля в Югославії найбільше гірниче підприємство, „Тріфайль", виповіло всім своїм робітникам і урядовцям збірні умови. Підприємство зменшує продукцію вугля, а навіть закриває зовсім кілька менших шибів.

ТЯЖКО БУТИ НАВІТЬ ЗЕМЛЕВЛАСНИКОМ.

У польській пресі знаходимо таку новинку: На вул. Нововейській у Варшаві, на фронтоні одного дому, знаходимо такий характеристичний надпис:

„Далесь мі, Боже, з Твоєй
Опатшносьці,
Дайже і тему, ктури мі
заздросьці".

Часи змінилися. Символом цієї зміни є такий випадок, що трапився цими днями в блонськім повіті. Один землевласник, що не міг дати собі ради з фінансовими труднощами, випродав свій інвентар, звільнив службу, зачинив ворота фільварку, ключі відослав старості, а на воротах наклеїв листок із надписом:

Господарюй, Пане Боже,
Бо Липинський вже не може...
і пішов у світ.

ГОЛОД НА БУКОВИНІ

В ХЛІБОРОБСЬКІЙ ДЕРЖАВІ, ЯКА НЕ ЗНАЄ, ДЕ ДІВАТИ ЛИШКИ ЗБІЖА, НАСЕЛЕННЯ ГОЛОДУЄ.

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — Голод серед населення Буковини, а в тім числі й серед українського селянства, все більше поширюється. Нарешті вже й правительство звернуло свою увагу на страшну біду, яка навістила багату колись хліборобську Буковину. До цього часу румунські урядові чинники й румунська преса старалися закрити те, що голод все більше опановує Буковиною. Та нарешті стало неможливим далі мовчати й уряд рішив організувати сяку-таку допомогу голодуючому населенню.

Міністерство рільництва спільно з міністерством справ внутрішніх нарешті зорґанізовало постачання кукурудзи на Буковину. Експортова й імпортова централя кооператив має закупити в буковинських землевласників кукурудзу, щоб роздати її населенню голодуючих місцевостей. Кукурудзу будуть роздавати на основі урядово складеної лісти. Таким способом уряд сподівається ратувати буковинське населення від голодової смерти.

Ґазети подають, що ця допомога призначена головно для південної Буковини, де населення стоїть перед голодовою смертю. Та не тільки в полудневій Буковині селянство голодує, але не менша біда і в українській Гуцульщині. Там люди вже давно їдять лише бараболю й ячміну мамалигу, та й того вже не стає. Разом з тим населення Гуцульщини найбільше задовжене й зубожіле, а податкові урядники ще й тепер без усякого жалю стягають з населення державні податки, продаючи останню кожушину голодного й босого населення.

Ні помочі, ні відповідного заступництва українське населення в Румунії не має. Інтереси українського дрібного хлібороба нічим не оберігаються. Населення Буковини ще до сьогодня не одержало воєнного відшкодування, ні підвищення жебрачої пенсії воєнним вдовам, сиротам і калікам, що вже давно й нераз ухвалювалося ріжними урядами. Рештки свого господарства селянство змушене випродовувати за безцін, щоби заплатити податки та тимчасово вратуватися від голодової смерти.

КІНЕЦЬ ІНДУСЬКОЇ БОРОТЬБИ.

НЮ ДЕЛІ (Індія). — Несподівано для богатьох переговори Ґандія з віцекоролем Індії, лордом Ірвіном, прийшли до успішного закінчення. Індуси здобули собі право виробляти й добувати сіль з власних озер, не оплачуючи її великими державними податками. Це була головна умова дальших переговорів Ґандія на шляху до повного замирення в Індії.

Представники індуських націоналістів візьмуть участь у дальших працях конференції „довкола круглого стола", яка збереться в Індії. Віцекороль має скоро оголосити декрет про звільнення з вязниць арештованих за ворохобню в часи активної боротьби, яку рік тому розпочав Ґанді. В свою чергу Ґанді звернеться до населення з закликом припинити свої виступи проти Англії, перестати пікетувати европейські крамниці та виконувати обовязки, які покладено на населення істнуючими законами.

НОВА ПОЛЬСЬКА КОНСТИТУЦІЯ.

ВАРШАВА (Польща). — Урядовий блок вніс до сойму проєкт нової конституції Польщі, яку Пілсудський старається вже довший час впровадити в життя. Головна зміна конституції торкається прав президента держави. Президента, по проєкті цієї конституції, мається вибирати загальним голосуванням на сім років з числа двох кандидатів. Одного з них іменує уступаючий президент, а другого сойм спільно з сенатом.

Президентови надається право розвязувати сойм і сенат, призначати нові вибори й затверджувати, або не затверджувати вибори. Президент по новій конституції сам має призначати членів уряду, які будуть відповідальними перед ним. Парлямент зможе привести уряд до резиґнації лише абсолютною більшістю голосів. Президент матиме право підписувати без парляменту мирові й міждержавні договори.

В теперішньому сенаті знаходиться 111 сенаторів, а по новій конституції має бути 150. З того числа 100 вибиратиме населення, а 50 призначатиме президент держави. Нова конституція має впровадити властиво такий стан, що сойм і сенат будуть лише виконцями волі президента.

БОЛЬШЕВИКИ ХОЧУТЬ ДІСТАТИ КРЕДИТИ.

МОСКВА (СССР). — Переговори між представниками радянського уряду та німецькими індустріяльними маґнатами, які тепер перебувають у Москві, зайшли в сліпий кут. Большевики хочуть дістати від Німців принаймні на пять років величезні кредити, але Німці зовсім не схиляються до бажання такі кредити дати.

Тут кружляє така поголоска, що коли большевики заявили Німцям, що вони хочуть дістати від них ріжні фабрикати на сотки міліонів долярів у кредит на пять років, то Німці на це лише запитали: „Коли відходить слідуючий потяг до Берліна?"

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:
Three cents a copy.

One year	$ 7.00
Six months	$ 3.75
Three months	$ 2.00

Foreign and Jersey City Rates:

One year	$10.00
Six months	$ 5.00
Three months	$ 2.75

ПЕРЕДПЛАТА:
Поодиноке число три центи

На рік	$ 7.00
На пів року	$ 3.75
На три місяці	$ 2.00

В Джерзи Сити і Заграницею:

На рік	$10.00
На пів року	$ 5.00
На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи", Montgomery 5—0498. Тел. У..Н. С.: Montgomery 5—1838

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНСЬКЕ ХОТІННЯ

Москвофільська „Правда" бідкається, що ще нема „кристалізації українського хотіння". І от тому українська справа стоїть так зле на міжнародним полі. Так пише „Правда", та ще й покликується на „Свободу", неначеб ми теж були того самого погляду.

Коли ми згадуємо про те, то тільки тому, щоби показати, до яких абсурдів можуть доходити навіть образовані люди, коли відібються від дійсного життя і дійсної живої ідеї.

Українське хотіння пробивалося через цілу нашу історію, але хіба наші москвофіли можуть розуміти духа Хмельницького чи Мазепи? А як би не були національними трупами, то хіба це можливо, щоби до них не проговорили огненні слова Шевченка чи Франка з їх змаганнями до одної соборницької держави від Кавказу до Карпат? Та ні, високі й благородні почування наших духових велитнів, ні навіть геройська наша недавня боротьба з Москвою і Польщею не годні зрушити тих, що померли. Українське хотіння є, воно скристалізоване, але його не відчують мертві, ні не добачають сліпі. Куди не оглянемося, в які чужинецькі журнали не вглянемо, всюди знаходимо щораз більше розуміння для української ідеї. Не добачують цього тільки москвофільські колоди.

Ми не дуримо себе, що українська ідея вже просякла в усі наші низи, та що вона стоїть твердо на міжнародним ґрунті. Але ми свідомі того, що вже її ніяка сила не зможе знищити, а якби навіть і могла, то ми боротисямемо за неї до останніх сил, щоби її вдержати, як боролося й бореться в цілім світі у всі часи все благородне за всі високі й гуманні ідеали.

І не закриваємо своїх ломилок та промахів. Ми знаємо, що вони є переходові. Зате вічно сильною і непомильною є сама українська ідея, виложена виразно пророчим духом геніїв нашого народу. Це є й українським хотінням.

Москвофільство є без хотіння. І тому загибає, ожидаючи в роді таких як „Лемко" воскресення з боку царської Росії, або й совітської, бо й совіти для них це „Єдиная Неделимая Святая Русь". Або видає нам ріжних Михайлів Бачинських, котрі виходять послами з польської державної лісти та складають у соймі вірнопіданчі польські заяви і пятнують українство, як зрадники свого народу.

М. Ніцкевич.

ПОЛЬСЬКА САНАЦІЙНА ПРЕСА, УРЯДОВІ ТА ПОЛІТИЧНІ ЧИННИКИ ПРО ПАЦИФІКАЦІЮ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

(1)

Коли справа т. зв. пацифікації на українських землях під Польщею набрала такого розголосу, що годі її було вкрити перед світом, польська преса й відповідальні громадські та політичні чинники заявили, що пацифікація Східної Галичини була проявом сили у відповіди на провокацію. При такому твердженню всі вони залишилися й до сьогоднішнього дня.

„Слово Польске" (ч. 292 з 25. X. 1930 р.) пише: „Так звана пацифікаційна акція була природнім необхідним в імя найпростіших і найперших обовязків держави, що наглядає за безпечністю майна й життя громадян, покликаним наслідком злочинної роботи підпалячів, керованих московськими й берлінськими аґентурами."

З нагоди внеску українського посольського клюбу в справі пацифікації теж саме „Слово Польске" пише таке: Український клюб не вносить інтерпеляції й не зголошує внеску в справі саботажових злочинів, в справі нечуваного нищення майна горожан держави й в справі підривання саботажистами авторитету держави за гроші Берліна. Натомісць домагається покарання державних органів, котрі саботажеви й антидержавним підбурюванням... в рішучий спосіб зробили кінець."

Ідентичного погляду щодо пацифікації на українських землях тримається краківський „Час". Він пише: „Не підлягає найменшому сумнівови, що заарештовані там (на українських землях — М. Н.) репресії були конечними й необхідними. Треба було негайно й всіма засобами перервати огидну серію підпалів, котрі спричинювали не тільки поважні матеріяльні шкоди, але в найбільшій мірі деморалізували спокійну руську людність. Безкарність злочину витворювала все нових та нових злочинців і ставила польську людність у безнадійне положення. До якого ступня репресії були необхідними, це повів позитивний їх наслідок. Підпалювання й атентати перестали істнувати й велика частина території держави була звільнена від небезпечного терору. Потерпіли при тому денеде також невинні, було одначе неможливим у звязку з масовими злочинами й такимиж репресіями уникнути помилок. Тільки зла воля може з цього приводу кувати зброю проти нашої влади. Тепер виновники знаходяться в руках суддів, котрі скажуть останнє слово в тій сумній справі. Щойно судові вироки викажуть, яких розмірів набирала злочинна пропаганда й які могла мати наслідки, коли й не було припинено. (Між іншим досі ні одного судового вироку в справі саботажів не видано — М. Н.). **Жадна держава не моглаб інакше поступити в подібній ситуації.** Пригадаймо хочби англійські репресії проти Ірляндців малощо не на передодні усамостійнення Ірляндії".

В справі внесення нашого польського клюбу щодо пацифікації головний орган санації, варшавська „Газета Польска" заявляє, що соймовий клюб безпартійного бльоку буде голосувати проти наглости того внесення й не допустить до дебат над ним на пленумі в сучасну хвилю, передусім через те, що за кілька днів в Женеві почнеться сесія Ліґи Націй і режисер з Берліна, що виступив в обороні Українців, прагне акомпаніменту.

Українська справа представляється польськими чинниками як чужинецька інтриґа не тільки в межах Польщі, але й в широкому світі. „Век Нови" (22. І. 1931) повідомляє, що ґенеральний підпрокуратор стейту Іллінойс, Ґеронім Юревич, розіслав до кількох сенаторів і членів конгресу лист з вияснениями в справі антипольської пропаґанди Українців і Німців в Злучених Державах. В цьому листі підпрокуратор Юревич „вияснює", що антипольська пропаґанда Українців є керована з головного їх бюра з міста Вінніпеґу в Канаді... І що Українці в тій акції мають підпертя німецьких фашистів. Ця акція має своєю метою, переконує Юревич, відірвання українських земель від Польщі й приключення їх до Радянської України. Далі п. Юревич пише, що радянський уряд і німецькі фашисти підпомагають Українців у їх насильствах у Східній Галичині."

Отже криваві події, що мали місце на наших землях в осени минулого року, Поляки освітлюють як чужинецьку, зокрема німецьку, провокацію.

Також усіх тих, хто хоче ствердити, що т. зв. пацифікація була направлена не проти безпосередніх виконавців саботажів, а проти цілого українського народу під Польщею, польська преса галасливо називає німецькими провокаторами.

Під цим оглядом є надзвичайно характеристична стаття в часописі „Ілюстрован Курер Цодзенни" (ч. 286. 1930 р.), що зявилася під заголовком „Мілярд дурниць і двіста тисяч... арештованих Українців". Написана вона зприводу опублікування в американських денниках статтей про „пацифікацію". В названій передовиці „Курера" читаємо: „Польща є призвичаєна, що внаслідок спритної пропаґанди наших ворогів та вродженої, здається, пропаґандової нездатности польської сторони — керують у світі про нас найжахливіші нісенітниці й очернювання. Не зважаючи на це призвичаєння, зі здивованням читаємо безмежно цинічні брехні, які являються в ріжних ворожих нам заграничних часописах у звязку з випадками в Східній Малопольщі. І треба відразу сказати: нісенітниці про відносини в Східній Малопольщі виписують ті самі денники, котрі є в близьких відносинах з німецькою пропаґандою..."

„Ілюстровани Курер Цодзенни" твердить, що всі статті, які міститься в чужинецькій пресі про польські безправства на українських землях, є грубо оплачені Німцями.

Одначе цей часопис, за польським амбасадором в Америці, Філіповичем, вважає за необхідне провадити на місце останніх подій чужинецьких денникарів, які безторонньо розслідилиб справу та беспрпрпе її освітлилиб, але це мають бути чужинці не з Берліна".

Зразком польської безмежної демаґоґії по відношенню до безсторонніх чужинців, що стремлять поінформуватись з першого жерела про „пацифікацію" українського народу під Польщею, може служити замітка в томуж „Курері Цодзенному" (ч. 288, 1930) під заголовком: „Берлінсько-російські аґенти бушують по Східній Малопольщі в масці денникарів". Мова там іде про знаменитого Дея, який в товаристві львівського лікаря Маріяна Панчишина й інших українських громадян поїхав до села Гаїв, щоб розпитати селян про польське насильство над ними. В замітці читаємо: „Не зважаючи на пізний вечірний час, самозванча комісія згромадила на майдані біля тамошньої „Просвіти" натовп хлопів, до яких виголошено промову, взиваючи їх, щоби зголошували свої жалі по польські власти перед прибувшим спеціяльно зза кордону здогадним делеґатом Ліґи Націй". На підтвердження, що п. Дей дійсно є німецьким аґентом, „Курер" пише, що він **досконало володіє німецькою мовою.** Щодо закиду про те, що п. Дей є не тільки німецьким аґентом, але й російським „Курер" не наводить жадних „доказів".

Як відомо, п. Дей ніколи не заявляв себе делеґатом Ліґи Націй, а все тільки журналістом.

Ціле товариство, як відомо, було заарештоване. Замітка заарештовано. Замітка закінчукнчується словами: „Польська опінія з обуренням довідується про антидержавну акцію, підняту певними українськими колами, котрі спроваджують зза кордону аферистів, що називають себе денникарями, з метою скомпромітовання держави на зовні..."

З самої вже замітки слідує, що ані п. Дей, ані доктор Панчишин і взагалі ніхто з товариства, що навідались до Гаїв разом з п. Деєм, не підбурювали селян проти влади. Але це не перешкодило „Куреровi" назвати описану візиту до Гаїв „антидержавною діяльністю". Отже в Польщі навіть інформуватися небезпечно.

Влада заарештувала п. Дея і його товариство, а разом з тим день пізніше, то значить 25. X. 1930 р. „Слово Польске" пише: „Знана енунціяція міністерства внутрішних справ на конференції для заграничної преси, повна багатої виномови цифр і фактичних даних виявила, що Польща абсолютно не має чого укривати в трох південно-східних воєвідствах, що моглоб стати причиною боротьби з нашою державою на широкому світовому форумі— навпаки, „льокальні візиті", що доконуються чужинцями, є нам у великій мірі на руку, бо вимажуть цікавим чужинцям чорним на білому, скільки то добра громадян Річи Посполитої впало жертвою бандитської роботи підпалячів. Ніщо не може бути нам більше до руку з точки погляду престижу держави за кордоном в площині відносин уряду до так званих меншостей, як ознайомлення цікавих пришельців згідно з правдою, з одного боку з величезною творчою працею, яку держава на протязі 12-ліття виконала на землях етнічно мішаних силлями польської державної влади в царині організації **шкільництва, господарського й культурного життя,** з другого боку, як обсервовання зблизка тими закордонними гістями з живими тих конкретних злочинів..." Далі йде мова про саботажі й підпали, виконувані Українцями.

(Далі буде).

ПЕРЕПИСКА АДМІНІСТРАЦІЇ.

Яким Винник, Шенандоа, Па. В оголошенню, яке поміщено в „Свободі" в справі пошукування Вашої родини, хтось надужив Вашого імени. Ми Вам пересилаємо надіслане нам у тій справі письмо в редакторанім листі й Ви можете потягнути винного навіть до судової відвічальности.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписаний член 325 відділу У. Н. Союза, дякую сердечно урядникам У. Н. Союза за уділення мені 50 дол. запомоги з запомогового фонду. Я хорую поверх шість місяців.

Микола Ткач,
Бруклін, Н. П.

Ішла жінка вулицею. За нею почав слідити мущина.

— Чого ви слідите за мною? — спитала вона його.

— Бо я у вас залюбився — відповів той.

— Чому якраз у мені, — каже тоді жінка. — Там позаді йде моя сестра; вона краща і ви повинні в ній залюбитися.

Мущина оглянувсь і побачив стару, непривітну жінку. Звернувся він до молодої жінки і каже:

— Чому ви сказали мені неправду?

— А хіба ви мені правду говорили? — відповіла жінка.

— Колиб ви мене були любили, як це ви сказали, то не булиб оглядалися за іншими.

Ніякої забави.

До чоловіка, якого мали вішати, прийшла жінка і каже:

— Мій любий, чи не хотів би ти, щоби діти прийшли побачити, як тебе будуть тратити?

— Ні! — суворо відповів муж.

— Оттаке з тобою ціле життя! Ти ніколи не хочеш, щоби твої діти мали якусь забаву.

Карло Чапек.

МІНДА, АБО ПРО ПЛЕКАННЯ СОБАК

(2)

Кождий пес має навички: а) загально-собачі, б) свої спеціяльні.

До загально собачих навичок належить наприклад ця, що кожен справжній пес повертиться тричі довкола, заки покладеться, або, що облизується, коли гладите його голову. Та прошу вас, не випробовувати того на чужих собаках. Що торкається спеціяльних навичок, то ямник, або харсун (звичайно зовуть його лісничим), має інші прикмети, а ще інші має доберман, шпиц, бульдог, пінчер, теріер і т. д. Міндa, як Ердейл, має дивну та непоборимy навичку, що коли я лише покладуся — скаче на канапу, спирається передніми ногами мені на груди та береться лизати мій ніс або око. Від того не відстрашите її ні криком ні просьбами. Довго не міг я зрозуміти, чому вона робить це та що має з того. Аж вкінці впав мені в руки кільоогічний підручник (книжка про породи собак). У підручнику був такий розділ:

„Ейрдейл або военний пес. Уживають його на війні для відшукування ранених". До того долучений був образок. Мінда, хочу сказати Ейрдейл, серед граду куль стоїть, опершись передніми лабами на грудях раненого вояка та гавкає. Тепер уже знаю, що Мінда хоче заспокоювати на мені свою военну прикмету. А що під рукою не має раненого вояка, то спирається мені на грудях, коли я на канапі читаю газету, та лі тропечки не в голові й повага політичного положення або завзята жірналістична суперечка. Мояж ти военна собачко! Моя самаритянко! Чи не поїхати би нам разом до Китаю або Нікарагви, щоби ти навтішалася справжніми раненими? Або може я повинен би виповісти війну якомусь мешканцеві Верховиць або якомусь атеїстови чи посольському та сенатському клюбові, коли вже я є власником военної собаки? Направду, вороги, не важтеся зачинати собі зі мною! Я вам вистрою щось такого, а коли лежатимете пострілені та розшарпані на полі бою, я закличу Мінду, щоби вона відшукала вас і щоби передніми ногами сперлася вам на грудях. Бо це велить їй вроджений інстинкт.

* * *

Кожде, навіть найвищим розумом обдароване, сотворіння має свої примхи та навички. Арно Новак за ніщо в світі не взяв би в руки телефону; Фердинанд Перовтка чує страшну відразу до прозодії*), а Франтішек Лянгер до містики; інші люди не всилі стерпіти, коли ніж заскрипить до тарілки, а ще інші не терплять модерної музики. Панна Гашкова не терпить Гілярка, а одна жінка за ніщо в світі не приступила би до звичайної корови. Мінда відчуває страшну і дивну відразу до мотоцикля. Інші голоси терпить з видимим невдоволенням, одначе тарахкіт мотоцикля викликує в неї божевільний переполох, наче в паламаря перед справжнім сатаною. Моя собака не покланяється ніяким повітнім поглядам. Не любить проклятих машин і винаходів, які не мають на собі ні мяса ні костей та чвалають наче сполошені, а при цьому смердять прокляте та нестерпно. Коли вона віросповідує якусь песячу релігію, то в неї мотоцикль відграє ролю сатани. Кожен з нас має в своїй душі якесь вразливе місце, на якому не ростуть ні шкіра ні волосся; відслонене та болючо дріжуче містячко. Його ми раді би укрити перед світом. І бачиш, Мінда, що дня хапає нас хтось або щось саме за те болюче місце. День у день мчиться мотоцикль поза вугол улиці та реве, наче лев, що хоче когось проковтнути. Тоді то ми з руками та ногами ховаємося під канапою в найтепліщій тінь та, дріжучи на всьому тілі, хочемо не мо перечекати, аж ця хоробська машина помчиться далі. А потім, коли вже довго царить тишина та лише перо й папір скреготить як звичайно, Мінда, всміхнена якось так збентежено, вилазить з криївки, повертить трохи хвостиком, начеб їй соромно було за цю її слабу сторону.

— Я... я роблю це лише отак, це нічого не значить. Чоловіче, поглядь мене по голові.

* * *

Сядь собі, Міндо, та слухай: Є три заповіди:

1. Маєш слухати.
2. Маєш удержувати чистоту, дома і на сходах.
3. Маєш їсти, що тобі дано.

Ці три заповіди дано собачому родові, щоби він відзначався від усяких інших звірят на полі. Хто не зважає на ті заповіди, буде проклятий, того кинуть у пекло, а там нема канапки, а чорти на мотоциклях цілісенький день уганяють за грішними собачими душами.

* * *

Крім тих тяжких гріхів є й звичайні гріхи. Ось вони:

Зісти свого пана.

Скакати на нього із заболеченими ногами.

Гавкати, коли пан пише.

Виливати свою „зупку" на долівку.

Вибігати на вулицю.

Ловити миш на ліжку.

Обнюхувати мою тарілку.

Обгризати килими.

Перевертати ріжні предмети.

Зносити старі кости до дому.

Облизувати ніс свого пана.

Порпати на грядках, засаджених цвітами.

Позаносити кудись панчохи свого пана.

Собака, що шанує також оці закони та приписи, осягає надзвичайну відзнаку, її дуже поважають. Тому собака буває товстезна, наче який директор банку, а ніколи не така, як ті люди, які тратять сили на розпусті, даремних трудах, честилюбивости.

* * *

Одначе є неписана собача заповідь: Любитимеш твого пана. Деякі дуже поважні люди, як Отокар Бжезіна, добачують у собачій вірности ознаку низького та рабського характеру. А я на це кажу, що ми під рабським характером не можемо уявити собі щось більш ентузіястичного, ніж собачий характер. Я ніколи не мав раба, та гадаю, що він є або повинен бути дуже здисциплінований, здержливий, що тихесенько ступає, не видає зі себе ніяких окликів радости, коли побачить свого пана, не кусає його рук, не обіймає, не скаче довкола нього та взагалі не виявляє непогамованого одушевлення та шаленої радости, коли його пан вертається з редакції або відкрілась інде. Собака обдарована спеціяльною силою радости та болю, більше ніж усі звірята й люди. Я не можу собі уявити, що, наприклад, концінієнт-практикант тихесенько й у радуванню би кинутися на шию свому секційному шефові, або що священик на радощах качався би по землі та вимахував би у повітрі ногами й руками, колиб епископ заговорив до нього. Я кажу, що люди відносяться до своїх начальників понуро-службово, а собака любить свого пана пристрасно та безмежно. Може в цьому скриваються сліди прастарого печерного, гуртового життя. Людино, каже такий собачий погляд, я не маю більше нікого, лише тебе. Та глянь, чи ми оба не казочне собаче стадо, що?

* * *

Погорда: так, це підходяче слово. Кіт, це бунтівливе, а рівночасно плебейське сотворіння, глядить на пса зовсім не ворожо, а з дистинґованою погордою. Трактує його з гордою та іронічною вищістю. Це вищість пустельничого сотворіння над чередним духом. Цей великий, кудлатий та галасливий звір скиглить, наче дитина в пеленках, коли її лишити саму, а я радости мало не розірветься, коли пан пустить його до себе. Що за слабість, думає кітка, піднявши брови вгору. Я вдоволяюся сама собою, а роблю, що сама хочу. Передовсім же не даю так легко пізнати моїх почувань, бо це не ялося.

Потім кітка встає та вдарить Мінду кілька разів по лискучому, вогкому носику.

(Кінець буде).

*) Прозодія (грецьке слово), наука про довгі та короткі склади (в поезії). Прозодійні ритми — пісні голосні — четвертина Аркальона.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ВЖЕ МОЖЕТЕ ОДЕРЖАТИ НОВИЙ КАТАЛЬОГ КНИЖОК КНИГАРНІ СВОБОДИ РІЖНОГО ЗМІСТУ. ВИСИЛАЄТЬСЯ ЙОГО ЗА НАДІСЛАННЯМ 2-ЦЕНТОВОЇ МАРКИ НА ОПЛАТУ ПЕРЕСИЛКИ.
SVOBODA
P. O. Box 346
JERSEY CITY, N. J

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗГАДКА ПРО ЛИТОВСЬКОГО КОМПОЗИТОРА.

В першу чергу дозволю собі висказати свою радість зприводу того, що в „Свободі" знаходжу так часто й так богато про литовські справи, а я свого боку додам, що тесаме дається тепер завважувати і в литовській пресі, коли ходить про українські справи.

Також читаю з великим задоволенням про описи литовсько-українських справ, які містить „Свобода". Такі описи причиняться дуже богато до запризнання американських Литовців з американськими Українцями.

При тій нагоді хочу звернути увагу на опис литовсько-українського віча, яке відбулося в Елизабет, Н. Дж., а про яке писалося в ч. 48 „Свободи".

Автор допису згадує там, що литовський хор відспівав дві пісні, яких автором є литовський поет Вайчунас, та що водночас з тих пісень згадується ще про Литовці ніколи не забудуть Вильна.

Я хочу доповнити це тим, що додам, що та пісня зачинається словами „Гей світе, ми не успокоїмося без Вильна", що до тих слів уложив музику відомий литовський композитор і артист, п. Антанас Ванагайтіс. Поет Вайчунас школи навіть не мріяв про то, що його пісня відограє такеу ролю. Доперва завдяки мельоді Ванагайтіса стала вона дуже популярною. Пісня та захоплює серце кожного Литовця, вона завертає його память у давні часи великої слави і додає охоти і завзяття до дальшої боротьби. Литовці, співаючи ту пісню, попадають прямо в екстазу.

Тот доперва, знаючи ту чарівну силу тої пісні, можна зрозуміти, чому Поляки поволяють Литовцям у Вильнюсі співати навіть литовський національний гимн „Литво, наша вітчино, земле великих людей", але замикають тих, що співають „Гей світе, ми не успокоїмося без Вильна".

Думаю, що й Українцям буде цікаво знати про ту пісню і про її композитора, а цей, що дописував до „Свободи", був Українцем і не диво, що не знав про історію цеї пісні й її автора та композитора.

Казис Відікавсказ,
Филаделфія, Па.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ВОДЕРВЛІТ, Н. Й.

З руху в Горожанськім Клюбі.

В річницю закупленя дому Горожанського Клюбу влаштовано дня 21 лютого ювилейний баль, на якім грала музика гром. Михайла Базара та виступали танцюристи школи балетмайстра В. Авраменка під проводом Ш. Слоти.

Виступав також мужеський хор під дірігентурою громадянина Лукіяна Шеремети, члена клюбу, котрий вивчив хор.

Народу зійшлося дуже богато з Когус, Трой, Питсфилд, Гудсон, Амстердам і Олбані.

Золота десятка припала одному Італійцеви, президентови Троїського Клюбу.

Забавою проводив гром. Іван Урбан і старався, щоби все було в порядку.

Дохід з балю призначено на закупно бібліотеки і радія для клюбу.

Горожанський клюб старається зєднати наших Українців по товариськи, а також не забуває за народну працю і підпирає всі народні потреби.

Тепер приготовляємося до виступу з танцями і хором в Єдюкейшен Гол в Олбані.

В. Футудуйчук.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Театральна вистава.

Заходом Української Народньої Школи відбулася театральна вистава двох комедій, а то „Хлопський син" і „Лихо з жінкою, лихо без жінки".

Вистава відбулася дня 28. лютого в Українськім Народнім Домі.

Треба зазначити, що українська школа в Елизабет розвивається гарно, а то завдяки тому, що маємо в громаді свідомих людей і патріотів, котрі розуміють вагу школи. Завдяки тим громадянам наш невеликий Елизабет видніє завжди у всіх жертвах чи народних маніфестаціях на однім з перших місць.

Елизабет має гарну церкву, а при ній галю, гарний парк і величавий Народний Дім, в якім міститься школа, яку веде наш ще старокраєвий педагог п. Осип Стеткевич. Другу школу маємо при церкві, а веде її дякочитель п. Лаврів.

Учасники вистави, хоч самі аматори, бо більшість ще не грала ніколи на сцені, вивязалися з своїх завдань дуже добре. Публика була задоволена, й ті, що грали. В тім треба признати неабияку заслугу доброму учителеви. Мимо важких часів, саля була виповнена публикою по береги. А не бракувало на салі й чужинців.

Всі насміялися до схочу.

Шкільний комітет докладає всіх зусиль, щоби нашу школу вдержати на висоті свого завдання. Тому громадянство наше повинно гордитися своєю школою і не повинно бути між нами ні одної української сімї, яка не посилала би своїх діточок до української школи.

Незабаром школа виступить з новою виставою.

М. Костів.

ПОДЯКИ

Цим складаю щиру подяку Головному Урядови У. Н. Союза за допомогу мені в сумі $50.00, уділену з фонду допомогового. Ця допомога є неоціненою в моїх тяжких обставинах з причини каліцтва.

Михайло Кузьма, член 221 від. Укр. Нар. Союза в Шикаго, Іл.

—o—

Я, нижче підписаний, складаю щиру подяку Головному Урядови Українського Народного Союза за уділення мені допомоги в сумі 50 долярів з фонду допомогового.

Понкерс, Н. Й.

Кондрат Урбан,
член 12 відділу УНС.

—o—

Я, нижче підписана, складаю подяку Головному Урядови УНС за скоре виплачення 1,000 дол. посмертного по моїм мужі, членови 28 відділу УНС, Дмитрі Харкавому.

Так само дякую урядникам відділу за їх прислугу, яку вони зробили мені й мужеві підчас хвороби та похорону.

Маганой Плейн, Па.

Анна Харкава.

—o—

Я, нижче підписана, складаю подяку Українському Народному Союзові за скоре виплачення мені 500 долярів посмертного по ім мужі Івані Буряк. Других 500 долярів посмертного лишилося на дітей.

Маганой Плейн, Па.

Юлія Буряк.

—o—

Я, нижче підписаний член товариства ім. Михайла Драгоманова, від. 181 У. Н. Союза, складаю сердечну подяку Головному Урядови У. Н. С. за уділення мені 50 долярів з фонду запомогового, котрі мені придалися в моїй хоробі, на котру вже хорую 2 роки.

Менвіл, Р. Ай.

Володимир Познанський.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ

Подаємо в оригіналі ті листи, що наспіли з краю в справі останніх подій. — Ред.).

Гермаківка, дня 16. І. 1931.

Слава Ісусу Христу!

Доношу вам, дорогий брате, відомість, що я здорова й також чоловік здоров, а поводження наше як звикло при дома. Листи ми отримали від вас, братово, і від тебе, брате, й по долярови в листах, за котрі вам складаємо сердечну подяку за ваше добре серце, що не забуваєте нас. Ми тут раді, що ти, дорогий брате, не забуваєш за нашу долю під Польщею. Брате, як би ти був у нас, то побачив би сумне життя. Побачив би, як ми тяжко бідуємо, відколи опинилися під Польщею. Дуже красно дякуємо вам, браття Українці, що ви за нас не забуваєте в чужім краю. Бо кривда нам не тільки тепер діється, але відколи Польща підбила нас під себе. Зпочатку Польща так явно не бралася проти нас, менше людей Ляхи били й менше арештували, а коли добре розгосподарилися, то тоді зачали людей більше арештувати й остріше поступати. Навіть у нас у селі наші Поляки кажуть, що до того дійде, що будуть хлопів пектя кошинами, бо таке вони право собі добувають. Ви нас просили, щоби вам написати, хто був у нас битий і арештований. Підчас цього розруху в нас арештовано двох, а саме: Василя Аксентева (сина Стефана) і Феора Соколишина, зятя Панчуковиц.

Шановні браття Українці, маю честь вам написати, як Поляки на мене напали й на мого товариша. Це тому, що я 1) начальник „Сокола"; 2) член аматорського гуртка; 3) член читальні „Просвіти". Ляхи кажуть, що це мені за будову України.

У ночі з 24. 10. на 25. 10., прийшла поліція до моєї хати й арештувала мене й трох товаришів. Нас запровадили до арешту гмінного. Рано пішла ревізія до мене й до моїх товаришів. Нічого не знайшли особливого, хіба лиш просвітні книги й підручники товариства. Все забрали до поліції.

Потім нас випровадили на дорогу, заложили на наші голови сокільські шапки й насміювалися з нас. „Позір! Будуй Україну", кричали глумливо Ляхи. Нас провадили і кричали: „Козак з Великої України!" На нас дивилися люди, як на Ісуса Христа, коли його вели на розпяття. Запровадили нас до поліції, то значиться до постерунку.

Тут почали бити. Перше зачав жандарм сукати руки й приступив до Соколишиного і вдарив його два рази в лице, а потім приступив до мене і запитав: „Ти будуєш Україну? К... а твоя мацъ!" і вдарив раз по голові, а два рази в шию, так тяжко, що я гадав, що очи вилізли й мене кров обіллала всього. Потім Лях каже: „Будуй Україну!" Взяли мене за чуб і витягнули на двір і там лили на мене во

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

АВОКА, ПА. Бр. св. І. Хрестителя, від. 326, повідомляє всіх членів, що звичайні збори відбудуться 8 березня, в годині 1.30 пополудни, в гали Турка. Не так збори, як дискусія про нові відзнаки. Тому проситься всіх членів прийти на сі збори. Дотеперішна дискусія показує свої залежність, що є противники разі будуть суспендовані. Будемо приймати без оплати вступного в члени Братства і У. Н. Союза. — Онуфрій Лесик, пр.; Теодор Колодій, кас.; Микола Колодій, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. Тов. Укр. Січових Стрільців, ч. 44, повідомляє своїх членів, що мітинґ відбудеться в неділю, 9 березня, в годині 2-ій пополудни. Вимагається всіх членів прийти і заплатити свої вкладки. Довгуючі більше як припису статут члени будуть суспендовані після сего місяця, коли не заплатять свої належитости. — Л. Дейчук, секр.

МАНВІЛ, Н. ДЖ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, подає до відома всім своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 8 березня, тощо в годині 2-ій пополудни, в Лібертн Галл. Члени, котрі довгують ще за рік 1930, коли не заплатять і не виправдають своїх належитостий, будуть суспендовані після статута, котрий сей уладили. — Ілько Шегера, предс.; М. Вирбиський, секр.

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 64, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітинґ відбудеться в суботу, 7 березня, в годині 7.30 вечір, під ч. 435 Main Стр. На деякі проблеми важні справи до полагодження, як поправа статута Товариського, участь в маніфестації, котрі відбудеться при кінці березня, справа організації молоді і інші справи. Неприсутний член буде відповідати після параґрафу статута. — Володимир Семенюк, предс.; В. Матвюк, секр.

ФРЕНКФОРД, ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. ім. Дн. Вітовського, від. 258, повідомляє своїх членів, що квартальний мітинґ відбудеться в неділю, 8 березня, в годині 3-тій пополудни, в домі Укр. Амер. Горожан. Кожний член мужчин інтересуватися справами відділу і тому повинен на сей мітинґ прийти і виплатити свої вкладки, щоб попередитись на суспендед. — М. Шанайда, предс.; Г. Михалюк, кас.; П. Омелян, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Сим. повідомляється членів бр. св. Василія, від. 239, що місячні збори відбудуться 8-го березня, в годині 1-ій пополудни, під ч. 610 С. Америкен Стр. А що є важні справи до полагодження, тому проситься кождого члена кожного прийти. — І. Сорока, предс.; І. Сорока, кас.; О. Будай, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Мир, від. 121, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 8-го марта, в годині 3-тій пополудни, в домі Укр. Громади на 23-тій. Члени мужчини по 3 місяці будуть виключені з організації. Всі члени мають бути присутні і виплатити всі свої залежности. — О. Гороховський, предс.; Н. Бурчак, кас.; Турнер, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Повідомляється членів Тов. Єдність, від. 163, що місячні збори відбудуться в неділю, 8-го березня, в годині 1-ій пополудни, в домі Укр. Амер. Горожан. Не фрикціон ул. Проситься всіх членів прийти на мітинґ на означений час, бо є дуже важні справи до полагодження. Також напоминається довгуючих, щоби виправили свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. — А. Дуда, предс.; А. Гнойвський, кас.; М. Парапин, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Отсим повідомляється членів Тов. ім. І. Франка, від. 334, що місячний мітинґ відбудеться в неділю, 8-го березня, в годині 1-ій пополудни. Проситься всіх членів прийти на сей мітинґ, бо є дуже важні справи до полагодження. Взивається тих членів, котрі не приходять на мітинґи, лише дітий присилають, щоби вони самі приходили, бо все є нові справи до вирішення. В. Ратушинський, предс.; Г. Сушко, рек. секр.

БАЙОН, Н. ДЖ. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 253, повідомляє усіх своїх членів, що квартальний мітинґ відбудеться у вівторок, 10-го березня, в годині 7.30 вечір. Присутність тих членів звитись на сей мітинґ, бо маємо дуже важні справи до полагодження. Від дітей грошей не будеться приймати, кождий член мусить явитись на мітинґу. Довгуючі члени мусять виправити свої залежности, бо в противнім разі будуть суспендовані. Повамісцевих членів проситься прислати свої належитости спрост до відділового секретаря — П. Кобрин, предс.; А. Романів, кас.; Никола Пугас, секр.

КОЛОМИЙКА ПОВІТОВА

Була коломийка Скалацька, Тернопільська і др. А тепер вийшла Коломийка повітова, то є Коломийка в котрій співається про кождий повіт а навіть про декотре село. Зайдіть Ви не походили повинні тую рекорду мати. Нумер 27258

Друга гарна рекорда, то Гуцульська Коломийка і Аркан співає Т. Свистун, нумер 27257

РЕКОРДИ, КОТРІ ВИЙШЛИ СПЕЦІЯЛЬНО ПРИГОТОВАНІ В. АВРАМЕНКОМ, А ВІДОГРАНІ АРХЕСТРОЮ П. ГУМЕНЮКА.

Ось вони:

27251 (Козачок подільський (Коломийка в дві пари.
27252 (Аркан Коломийський (Козачок сольо
27253 (Запорожський герц. Гони вітер.
27254 (Журавель весільний (Катерина Херсонська.
27255 (Гопак колом (Великодня Гаївка.
27256 (Чумак (Метелиця.

Всі 6 рекордів разом — з Альбомом 5 долярів.

ТАКОЖ ВИЙШЛИ НА ДНЯХ ЩЕ ОТСІ НОВІ РЕКОРДИ:

27249 Пісня Сироти, часть 1 (Пісня Сироти, часть 2
27248 (Сумно мені, сумно (Прощаюсь дівчино з тобою
27240 (Рекорда бандуристи Ємця
27249 (Весілля з Сяноцького пов. ч. 2 (Весілля з Сяноцького пов. ч. 2
27247 (Козачок з Підволочиськ (Весільні жарти
27242 (Золочівська коломийка.

27235 (Дівоча відмова. (Як пойду з кіньми на ніч.
27233 (Ой ти, Дзюбо, моя любо. (Козацька шумка.
27227 Тернопільська коломийка.
27238 (Ой у Львові на риночку, (Гаєм зелененьким. — Хор.
27239 (Старість не жарти, часть 1 і 2 (Жуковський.
27236 (Весілля з Сяноцького повіта (Часть 1 і 2.
27234 (В куми на гостині, часть 1 і 2 (Н. Поточняк.
27237 (Гуляв Чумак на риночку, (Василь і Приська.

ДОБРЕ ПРОДАЮЧИСЯ, ПОПЕРЕДНО ВИДАНІ РЕКОРДИ:

27210F Ендро Бордер.
27229F Баламутн.
27230F Баламутн, Потпурі.
27228F Боґацьке весілля, часть 1 і 2.
27216F Боґацькі вінкоплетини.
27214F Боґацькі заручини.
27215F Боже, Боже, що то єсть.
20207F Циганське весілля, часть 1 і 2.
27219F Потаємнацятий рочек смутний настав, часть 1 і 2.
27229F Чумак.
27226F Дарування.
27205F Гуцулка в Смерчині.
27221F Іван Убийник.
27213F Катерина гречку жала.
27217F Клопіт Горшиці.
27227F Коломийка Скалацьке.
27207F Козак „Падяниця".
27192F Козак „Петрушка".
27212F Козак Сяноцький.
27220F Козак Жидівський.
27211F Кучерява Катерина.
27197F На камню мармуровім.
27232F Ой, не шуми дуже дуже.
27197F Ой, скажи, мила.
27212F Острівська коломийка.
27211F Пан Виборний, Пан Возьний.
27208F Парді в куми.
27207F Підгірник, козак.
27205F Підгірська коломийка.
27216F Післанці.
27224F Полька „Хлопці Голутяки".
27192F Полька „Горпина".
27218F Полька „Свобода".
27218F Полька з Галичини.
27224F Попід ліс зелений.
27225F Полька Роґатинська.
27221F Просьба жінки до чоловіка
27222F Ріємтий на забаві.
27232F Соколом, стрілою.
27231F Спросини Сяноцького повіта
27213F Там на горі два дуби.
27220F Танець „Гусар".
27225F Тернопільська мазурка.
27222F Троблі з клюрочами.
27206F Української мамі.
27208F Вальс „Соня".
27206F Весела Тереска.
27231F Весілля Сяноцького повіта часть 1.
27203F Весілля в Пенсильвенії, ч. 1 і 2
27223F Відпуст.
27230F Віють вітри, Потпурі.
27215F Взявем се жену хорошу.
27209F Заспівай, Іванцю.
27217F Зілий муж.
27204F Змовини, часть 1 і 2.
27214F Змовини, часть 3.

Всі рекорди з пересилкою по 75 цнт. Не платіть більше. Ми до кождого замовлення ще додамо голки, що найліпше грають. За всіми замовленнями завсігди пишіть:

SURMA BOOK-MUSIC CO., 103 Ave A, New York, N.Y.

Columbia

МЕЖИ 6-тою і 7-мою УЛИЦЕЮ.
DRY DOCK 3782.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ У. Н. СОЮЗА

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На „Народний Дім" в Підлудцях, пов. Рава Руська.

Зложили слідуючі: Серафина Цигод 2 дол., Ю. Мадей 1 дол., А. Цигол 2 дол., Стефан і Анна Мисак 5 дол., Марія Трусевич 3 дол., Юлія Мігус 1 дол., І. Ярмола 5 дол., І. Різник 2 дол., С. Лисяк 5 дол., Ю. Монтух 2 дол., С. Мисак 1 д., Д. Коліда 1 д., А. Явгор 50 ц., Теодозія Журавецька 1 д., І. Коцюба 1 д., А. Журавецький 1 д., Г. Шемлій 3 д., Т. Фалин 1 д., Колесник 50 ц., А. Дячик 1 д., Білик 50 ц., Текля Журавецька 1 д., Г. Райнгард 1 д., Марія Мігус 1 д., С. Гріца 1 д., С. Кіт 1 д., Паранька Радзевіл 5 д., Г. Мисак 5 д., Журавецький 1 д., І. Ошуст 1 д., Л. Драгон 1 д., Т. Коцюба 5 д., П. Журавецький (пож.) 10 д., Марія Коліда 2 д., Юлія Євгор 1 д., Г. Мисак 1 д., Г. Мисак 1 д., Настя Ментух 5 д., А Кузьма 1 д., Я. Цигол 5 д., І. Дмитрів 1 д., Г. Борбковський 1 д., М. Савочка 1 д., Г. Салюк 1 д., Іван і Катерина Миц 3 д., М. Канцірук 1 д., М. Близнак 1 д., О. Різник 1 д. Разом зібрано 97 дол. 50 ц. Вислано на кооперативу до села. Хто дав жертву, а не оголошено, хай зголоситься листовно до:

A. Shchyhol,
175 E. 2nd St., New York, N. Y.

ШЕБОҐЕН, ВІС.

На Рідну Школу.

В неділю, дня 15. лютого ц. р., прийшлося мені загостити до громадянина Ф. Михайлишина на веселу забаву з музикою.

При тій забаві не забуто й за Рідний Край. Підписаний забрав слово й згадав про відносини в старім краю, а зосібна про важкий стан Рідної Школи. По тім чесні гості зложили на Рідну Школу слідуючі жертви: П. Сагай 5 дол.; Н. Михайлишин і Г. Брендзей по 3 дол.; Т. Барсук, Ф. Михайлишин, Н. Андрусяк Я. Фринак, Ю. Стогней по 1 дол.; М. Іванців 50 цнт.; Ю. Григорчак, І. Вдовяк по 25 цнт.; дрібними датками $1.50. Разом $18.50.

Гроші вислано до Обєднання. При тій нагоді хочу піднести, що в місті Шебоґен, Віс., є поважне число Українців, але, на жаль, є нас тільки трох членів відділу 103 У. Н. Союза. А деж инші громадяни?

Т. Барсук,
член від. 103 У. Н. Союза.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На Народний Дім в Мислові, повіт Скалат.

Жертвували: Т. Гораль $25; П. Білик $10; Г. Гурин $7.50; по $5.00: О. Кінаш, П. Кінаш, О. Гораль, М. Дацко, І. Гораль, П. Вовк, Т. Війтович, О. Біда, Ф. Лещук, І. Гурин, І. Потурний, А. Гораль, Т. Гораль, М. Кривий, Л. Бучак; по $3: М. Марків, Г. Кохановнч; по $2: І. Чорній, П. Мелещук, В. Дацко, С. Луців, Й. Олещук, М. Гук, В. Кучмак, М. Найда, Й. Лукащук, П. Гурнцк, П. Драй, В. Гуменюк, Й. Кавецький, В. Семянишин, М. Данько, А. Кавецький, Н. Кавецький, А. Мілещук, М. Левковнч, Бойко, Г. Чорній, М. Микитович, М. Перець, М. Білик, С. Гарасимчук, І. Перчишин, Я. Кулинич, Ф. Геник і П. Яворський по $1.50; по $1: Я. Семенко, М. Гураль, М. Оконь, С. Червінський, Г. Галунка, В. Китай, А. Шевчук, Д. Яворський, С. Патрило, П. Босак, А. Босак, А. Франковський, М. Люба, М. Бортник, М. Ремус, П. Білик, М. Величка, І. Дашкевич, Т. Павлючка, І. Лаціх, М. Кінаш, К. Мотик, С. Малинович, С. Гурний, С. Горбатюк, М. Оконь, В. Хрущ, Д. Липка, К. Хитрик, М. Весоловська, М. Патрило, А. Мілещук, К. Липка, І. Букса, М. Баран, В. Мандзюк, Й. Коза, В. Червінський, П. Драй, Д. Воловник, А. Яворський, С. Біда; П. Созонів 55 ц.; по 50 ц.: Я. Стасін, А. Скиба, Т. Цвікло, Р. Коваль, В. Новак; по 25 ц.: І. Пукала, Р. Нефельський.

З трох балів прибуло: $30, $67 і $42. З представлення $24.

Всі ті жертви вислано до старого краю.

Григорій Гурин, скарбник;
Петро Вовк, секретар.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Коляда Січи ім. Б. Хмельницького.

Заходами Січи ім. Б. Хмельницького переведено коляду на Рідну Школу і зібрано $60, які вислано до Обєднання.

Колядою занялися Січовики: Я. Гаврилко, Й. Чупіль, М. Близнак і І. Галичин.

Жертвували: по 5 дол.: Носик, Ст. Кріль; по 3 дол.: П. Стасюк, Перчинський; по 2 дол.: Т. Чіп, В. Горн, В. Чарнецький, М. Маквий, Я. Корнат, В. Гелов; по 1 дол.: А. Гаврилко, Приступа, М. Конюх, Подлесний, М. Шкляр, Сой, Тенза, С. Яворський, П. Кучма, І. Хлистак, Н. Дацко, О. Дзюрка, д-р Л. Цегельський, Степанківський, Я. Чиж, П. Мазурчак, д-р Черник, В. Юрківський, Вовк, Праліська, І. Довбак, Барановський, Н. Хома; Курчак 50 цнт.; Купнір 55 цнт.; Горват (Словак) 25 цнт.; по 1 дол.: В. Чайка, М. Феник, Я. Тарас, В. Голубович, І. Тураш; Мисюк 2 дол.; Х. Х. 30 цнт. Разом 60 дол.

Управа Січи ім. Б. Хмельницького в Ню Йорку.

НА ПІДКАРПАТСЬКИЙ РУСИ ПРИБУЛО НАЙБІЛЬШЕ МАДЯРІВ, НІМЦІВ І ЖИДІВ.

Братиславська „Людова Політика" подає, що на Підкарпатській Руси є Русинів 450 тисяч, Мадярів 120 тисяч, Жидів 101 тисяч, Чехословаків 36 тисяч, Німців 20 тисяч. З того видно, що процентово найбільш прибуло Мадярів, Жидів і Німців.

АМБАСАДОР СКШИНСЬКИЙ ТАКИ УСТУПАЄ.

Німецькі часописи повідомляють, що польський амбасадор при Ватикані, ґр. Скшинський, на бажання Ватикану уступає. На місце Скшинського має прийти теперішний амбасадор в Парижі, Хлаповський. Зміна ця наступає в звязку з протестом українських епископів у Галичині.

ВИБОРИ ДО РАД НА УКРАЇНІ.

„Комуніст" оголошує вислід останніх виборів до сільських рад: до цих рад вибрано лише 15 проц. комуністів, а решта самі безпартійні. Підчас виборів у селі Чорне під Харковом селяни вбили комуніста аґітатора Снігірка. В селі Дякове потурбовано комісара, в комуні „Українець" селяни знищили рільничі машини. В Херсонщині, в селі Колонка, сільська рада ухвалила 100 рублів на церкву.

PAIN-EXPELLER
REG. U.S. PAT. OFF.
МІЛІОНИ ВАШИХ ЗНАКОМИХ КАЖЕ
що мати пізнаєнту, котрий би так скоро ділав і так злополшкуючо як ПЕЙН-ЕКСПЕЛЛЕР. Вони вживають його на Простуду, Болі в Грудях, Болі голови, Болі в хребті, Болі Мускулярні, Штаєні Сустави, Опадженя, Потовчення, Ревматичні Болі, Неврагіїя, і т. п. А приємні по ленші які вони діставали були вгодівні.
Лишень впевніться все що дістаєте правдивий. Коментуй, торговельний знак, на начині буде вашим вибовнечним. Ціна 1 вартісна книжечка вкладиться в кождій пачці кожо бутельки в ПЕЙН-ЕКСПЕЛЛЕР.
У всіх аптиках
35 центів і 70 центів
або дорост ціл.
The Laboratories of F. AD. RICHTER & CO.
SANDS AND SOUTH FIFTH STS.
BROOKLYN, N.Y.
KILLS PAIN

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ГР.-КАТ. СВЯЩЕНИК пошукує парохії, є [illegible] вак і [illegible]. Парохію можна [illegible] сейчас. Голосити:
„СВЯЩЕНИК", c/o SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

НА ПРОДАЖ однофамілійний дім. Голосити [illegible] число:
315 LIBERTY AVE. JERSEY CITY N. J.

НА ПРОДАЖ ЛОНЧ-РУМ, бізнес досить добрий. Голосити [illegible] число:
247 WARREN STREET JERSEY CITY N. J.

НОВІ УКРАЇНСЬКІ НОТИ.
Думка і Черемада Гайдамаки [illegible] 60 ц., 201 Укр. Народних пісень [illegible] пино $2.50; 128 Укр. Народних пісень на скрипку $2.00; 34 Українських танців на скрипку $1.00. Вибір [illegible] ри Барвінського для співу [illegible] $1.00; Засвистали Козаченьки [illegible] ник 65 ц.; Повний каталог даром пишіть: Surma, 103 Ave A. N.Y.

ПЛЕЄР ПІАНО НА ПРОДАЖ ДУЖЕ ДЕШЕВО, з [illegible] виробу, фірмою дуже добре [illegible] ною. Недотрібно нікого [illegible] тільки продовження тиждня [illegible] по $2.00. Це є наша [illegible] всі звернені Плеєр Піано [illegible] дуже добра нагода для [illegible] сіться скоро. Телефонуйте [illegible] шіть до:
Mr. ROSSMANSKI Credit Dept., Griffith Piano Co. 605 Broad Street, Newark, N. J. Telephone: Mulberry 4-5880

УКРАЇНСЬКИЙ СКЛАД УГЛЯ.
Ціни і уґля, яке можете набути у нас:
Very High Grade Pocahontas Lump .....
Very High Grade Kentucky Lump Forked .....
West Virginia Splint, Forked .....
Virginian Lump, Forked .....
Ohio Lump, Forked .....
SQUARE COAL CO.
8229 Broadway, Cleveland O.
Телефон: Diamond 0885.
36-61 Павло Чайка, власник

ДОБРА НАГОДА НАБУТИ ДОБРІ ФАРМИ.
ФАРМА 50 АКРІВ, [illegible] 8 кімнат, всі добрі [illegible] виставити [illegible] Добре місце на бізнес [illegible] ловній дорозі. Ціна $2,[illegible]
ФАРМА 87 АКРІВ, [illegible] кн. Ціна $9,500
ФАРМА 27 АКРІВ, [illegible] Ціна $2,700.
ФАРМА 62 АКРІ, [illegible] ки і всі машинерія [illegible] міну за дім у Філадельфії.
Маємо ріжнородні фарми [illegible] білі, до продажі [illegible] ситися як найскорше
M. DOLINNY,
3303 N. 5th Street, Philadelphia, Pa.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРҐ І АКУШЕР
153 Avenue B, New York, N. Y.
(межи 9. і 10. ул.)
Tel.: ALGONQUIN 8625.
Урядові години: рано від 10 до 11, ввечір від 6 до 8, а в неділі від 12 до 1-шої вполудне, або після умови.

Phone: Brunswick 7187.
АДВОКАТ
Б. ПЕЛЕХОВИЧ
2300 WEST CHICAGO AVE. CHICAGO, ILL.
Практикує у всіх судах, займається переглядванием абстрактів виготовляє контракти купна і продажі; перепроваджує спадкові справи; доглядає старокравеї патентові і прочі справи. 191—

ПЕРШИЙ УКР. ПОГРЕБОВИЙ ЗАКЛАД В НЮЙОРКУ І НА ОКОЛИЦІ
Ми робимо гарні похорони
ПО $150

Без ріжниці як далеко [illegible] вости, кличте нас:
Офіс: 485 AVON AVENUE.
Phone: Terrace 8882, або [illegible] 1636, Newark, N. J.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET, NEW YORK CITY
Telephone: Orchard 2568

ПОВОРОТ ТАРЗАНА. (19)

Як Тарзан упав у воду, він наперед постарався відплисти на бік від корабельних шруб. Зробивши се, він положився спокійно на филі; в його серці було лишень огірчення, що його вороги так його легко поконали. Він дивився за світлами корабля, що поволи зникали в далечині. Він ще ніколи в житю не кликав помочі, то й тепер йому не прийшло на думку кликати.

—o—

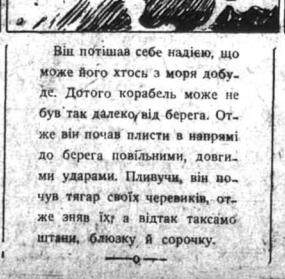

Він потішав себе надією, що може його хтось з моря добуде. Дотого корабель може не був так далеко від берега. Отже він почав плисти в напрямі до берега повільними, довгими ударами. Пливучи, він почув тягар своїх черевиків, отже зняв їх а відтак таксамо штани, блюзку й сорочку.

—o—

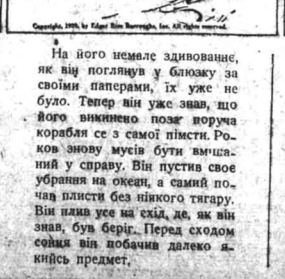

На його немале здивоване, як він поглянув у блюзку за своїми паперами, їх уже не було. Тепер він уже знав, що його викинено поза поруча корабля се з самої пімсти. Роков знову мусів бути вмішаний у справу. Він пустив своє убрання на океан, а самий почав плисти без нікого тягару. Він плив усе на схід, де, як він знав, був беріг. Перед сходом сонця він побачив далеко якийсь предмет.

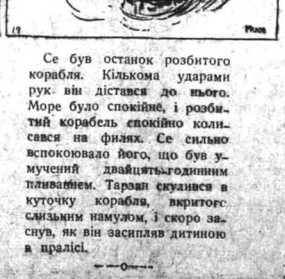

Се був останок розбитого корабля. Кількома ударами рук він дістався до нього. Море було спокійне, і розбитий корабель спокійно колисався на филях. Се сильно вспокоювало його, що був умучений двайцятьгодинним пливанием. Тарзан скулився в куточку корабля, вкритого слизьким намулом, і скоро заснув, як він засипляв дитиною в пралісі.

—o—